

Predseda vlády Slovenskej republiky

KANCELÁRIA NÁRODNEJ RADY SR PODATEEŇA		
Dátum zaevidovania: 17-10-2018		
Číslo spisu: CRD-1112-1/2018		
Listy: 1/1	Prílohy: 1/2	
RZ	ZH	LU

Bratislava 17. októbra 2018
Číslo: 32237/2018

Vážený pán predseda Národnej rady Slovenskej republiky,

oznamujem Vám, že vláda Slovenskej republiky na svojom zasadnutí 17. októbra 2018 prerokovala návrh skupiny poslancov Národnej rady Slovenskej republiky na vydanie ústavného zákona, ktorým sa mení a dopĺňa Ústava Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. v znení neskorších predpisov (tlač 1015) a návrh ústavného zákona **vzala na vedomie** s tým, že k nemu uplatňuje pripomienky uvedené v priloženom stanovisku vlády.

S pozdravom

Vážený pán
Andrej Danko
predseda Národnej rady Slovenskej republiky
Bratislava

**Stanovisko
vlády Slovenskej republiky**

k návrhu skupiny poslancov Národnej rady Slovenskej republiky na vydanie ústavného zákona, ktorým sa mení a dopĺňa Ústava Slovenskej republiky č. 460/1992 Z. z. v znení neskorších predpisov (tlač 1015)

Vláda Slovenskej republiky **b e r i e n a v e d o m i e** návrh skupiny poslancov Národnej rady Slovenskej republiky na vydanie ústavného zákona, ktorým sa mení a dopĺňa Ústava Slovenskej republiky č. 460/1992 Z. z. v znení neskorších predpisov (tlač 1015) s tým, že k nemu uplatňuje tieto pripomienky:

1. K čl. I bodu 1 (čl. 36 ods. 2)

V čl. I bode 1 navrhujeme preformulovať navrhované znenie čl. 36 ods. 2 nasledovne:
„(2) Zamestnanci majú právo, aby ich odmena za vykonanú prácu nebola nižšia ako minimálna mzda. Podrobnosti o minimálnej mzde ustanoví zákon.“

Odôvodnenie:

Dikcia v čl. 36 odseku 1 platnom znení je vyjadrená v množnom čísle: „*Zamestnanci majú právo na spravodlivé a uspokojivé pracovné podmienky.*“ Navrhované znenie odseku 2 je preto z gramatického hľadiska potrebné zosúladiť s platnou dikciou v odseku 1.

2. K čl. I bodu 2 (čl. 39 ods. 3)

V čl. I bode 2 navrhujeme upraviť znenie čl. 39 ods. 3 nasledovne:
„(3) Vek potrebný na vznik nároku na primerané hmotné zabezpečenie v starobe nesmie presiahnuť 64 rokov. Na účel podpory rodiny a rodičovstva každý, kto zabezpečoval starostlivosť o dieťa a o jeho výchovu, má právo na primerané zníženie maximálneho veku potrebného na vznik nároku na primerané hmotné zabezpečenie v starobe.“

Odôvodnenie:

V čl. 39 ods. 3 prvej vete za slovami „v starobe“ je potrebné vypustiť čiarku z dôvodu nadbytočnosti.

V čl. 39 ods. 3 druhej vete odporúčame upraviť slová „Za účelom“ do tvaru „Na účel“ s cieľom zosúladiť navrhovanú dikciu s platným znením Ústavy Slovenskej republiky /porov. napríklad čl. 119 písm. o)/. Slovo „materstvo“ odporúčame nahradiť slovom „rodičovstvo“ z dôvodu zjednotenia navrhovaného znenia s platným textom v čl. 41 ods. 1 tretia veta Ústavy Slovenskej republiky a za slovom „každý“ je potrebné vložiť čiarku. V platnom znení čl. 41 ods. 4 prvej vete Ústavy Slovenskej republiky sa uvádza, že „*Starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť.*“ Z tohto dôvodu odporúčame upraviť v článku 39 ods. 3 druhej vete slová „každý, kto vychoval dieťa“ do tvaru „každý, kto zabezpečoval starostlivosť o dieťa a o jeho výchovu“.

3. K čl. I bodu 3 (čl. 39 ods. 5)

V čl. I bode 3 navrhujeme, vzhľadom k ustálenej legislatívno-technickej praxi upraviť znenie bodu nasledovne:

„3. V čl. 39 odsek 5 znie:

„(5) Podrobnosti o právach podľa odsekov 1 až 4 ustanoví zákon.““.

Odôvodnenie:

Pripomienka zohľadňuje ustálenú legislatívno-technickú prax a tradíciu, kedy sa ústava a ústavné zákony novelizujú prostredníctvom nového znenia novelizovaných ustanovení.

4. K čl. II (účinnosť)

V Čl. II je potrebné doplniť dátum, kedy má ústavný zákon nadobudnúť účinnosť.

Odôvodnenie:

Podľa čl. 6 ods. 7 a 8 Legislatívnych pravidiel tvorby zákonov: „V ustanovení o účinnosti zákona sa uvádza deň, keď má zákon nadobudnúť účinnosť. Pri navrhovaní účinnosti zákona treba rátať s lehotou potrebnou na prerokovanie návrhu zákona a s prípadným vrátením zákona prezidentom Slovenskej republiky na opätovné prerokovanie v národnej rade z vlastnej iniciatívy alebo na požiadanie vlády.⁵⁾ Súčasne treba rátať s lehotou na vyhlásenie zákona. Pri ustanovení účinnosti zákona treba rátať aj s legisvakanciou tak, aby sa so zákonom ešte pred nadobudnutím jeho účinnosti mohli zoznámiť všetci, ktorým je určený. Výnimočné ustanovenie účinnosti dňom vyhlásenia⁷⁾ treba obmedziť len na prípady, v ktorých je to skutočne nevyhnutné, čo treba odôvodniť.“.